

לחיות במלכות אלוהים
מבוא לאמונה הקתולית
שיעור 13 : הליטורגיה של הכנסייה
השתתפותנו בעבודת האלוהים

<p>1. הליטורגיה (הפולחן) היא השיא שאליה מכוונת פעולתה של הכנסייה ; היא גם המקור שממנו זורם כל כוחה.</p>	<p>קכ"ק 1074 ; 10 SC</p>
<p>2. 'ליטורגיה' = "עבודה ציבורית", "שירות בעד העם". הפולחן הוא השתתפותו של עם אלוהים ב"עבודת האלוהים". באמצעות הפולחן המשיח ממשיך בפעולת הישועה שלנו – בכנסייה, איתה ובאמצעותה. בפולחן הכנסייה לוקחת חלק בכהונתו של המשיח (עבודת קודש), אשר היא גם נבואית (הכרזת הבשורה) וגם מלכותית (מעשי צדקה ואהבה). הפולחן מעיד על הכנסייה כסימן נראָה לעין של ההתחברות בין אלוהים ובני האדם.</p>	<p>קכ"ק 1071–1069</p>
<p>3. הפולחן הוא עבודתו של השילוש הקדוש. האב הכין עבורנו תוכנית, שבה אנחנו משתתפים בחיי השילוש הקדוש, בכך ששלח את בנו. הבן הופך את התוכנית לממשית ומאפשר לנו להיכנס אליה, בכך שהוא שולח את רוח הקודש. רוח הקודש מממש את התוכנית, וגורם לה להתבצע באמצעות הפולחן והתקדישים של הכנסייה.</p>	<p>אפס' א 3–6</p>
<p>4. אלוהים האב הוא המקור והמטרה של הפולחן. שלמותה של עבודת אלוהים היא ברכה הנגלית לעין בצורה שלמה באמצעות הפולחן. שני המימדים של פולחן נוצרי : (א) אנו מבקשים את חסדי האב : ברכות, קידוש, רחמים וסליחה ; (ב) אנו מגיבים אליו באמונה ובאהבה באמצעות הלל והודיה.</p>	<p>קכ"ק 1083–1077</p>
<p>5. המשיח, שהוא ראש הגוף והכוהן הגדול, הוא המוביל את הפולחן. רז הפסחא קרה פעם אחת בהיסטוריה, אך הוא נמצא מְעַבֵּר לזמן, נצחי – וקיים בפולחן, שם המשיח ממשיך בפעולת הישועה שלנו. הפולחן הארצי (על פני כדור הארץ) לוקח חלק בפולחן השמימי, יחד עם כל המלאכים והקדושים.</p>	<p>קכ"ק 1090–1084 עבר' י 19–22</p>
<p>6. רוח הקודש מממש את הפולחן כך : (א) הוא מכין את קבלתו של המשיח, בכך שהוא מגלה את האירועים העצומים בהיסטוריה של הישועה ; (ב) מזכיר את רז המשיח ; (ג) הופך את רז המשיח לנוכח ; (ד) מאחד את הכנסייה בחייו ובפעולתו של המשיח.</p>	<p>קכ"ק 1109–1091</p>
<p>7. שבעת התקדישים הם : (א) של המשיח – כוחות המגיעים מגופו, הכנסייה ; (ב) של הכנסייה – באמצעות הכהונה השליחית (כוהני דת) והכהונה של כל המאמינים ; (ג) של אמונה – מתכוננים לתקדישים על ידי דבר אלוהים ועל ידי תגובה מתוך אמונה ; (ד) של ישועה – התקדישים מעניקים את החסד שהם מסמלים, הם הכרחיים לישועה ; (ה) של חיי הנצח – כהבטחה של ירושת הכנסייה.</p>	<p>קכ"ק 1130–1114</p>
<p>8. מי לוקחים חלק בפולחן? הפולחן הוא פעולה של "המשיח בשלמותו" – הראש והגוף, בשמים ובארץ. הליטורגיה השמימית : האב, הבן, רוח הקודש, מרים הבתולה, המלאכים והקדושים. הליטורגיה הארצית : האפיפיור, הבישופים, הכוהנים, הדיאקונים והנאמנים. הכנסייה הארצית מתפללת עבור המאמינים שסובלים בכור המצרף.</p>	<p>קכ"ק 1144–1136</p>
<p>9. כיצד לוקחים חלק בפולחן? א. הסממנים הפיזיים מצביעים על דברים רוחניים ב. המילים והמעשים הופכים את הדו שיח בין אלוהים לילדיו לחי וממשי ג. השירה והמוזיקה גורמות לאיחוד בין יופי ותפילה, ומטפחות השתתפות פעילה : "מי ששר – מתפלל פעמיים"</p>	<p>קכ"ק 1162–1145</p>

<p>ד. דימויים קדושים של המשיח ושל הקדושים מעידים על העדים הממשיכים לקחת חלק בישועת העולם</p> <p>10. צורות הליטורגיה (מהמרכזיות ביותר לשוליות ביותר):</p> <p>א. סעודת האדון (המיסה) היא מקור הפולחן ושיאו, והיא נערכת בעיקר בימי ראשון</p> <p>ב. התקדישים האחרים מעניקים לנו לידה, מזון, חיזוק, סליחה, ריפוי ושליחות רוחניים</p> <p>ג. השנה הליטורגית מציגה מחדש את סיפור הישועה, את חיי המשיח ואת רז הפסחא; היא גם מכבדת את הבתולה מרים המבורכת, את המרטירים ואת הקדושים</p> <p>ד. תפילת השעות מקדשת את שעות היממה</p> <p>ה. הסקרמנטלים (sacramentals) הם סממנים המקדשים שירותי כהונה, מצבים בחיים ודברים שונים; למשל: ברכות, קידושים וגירוש שדים</p> <p>11. בשנה הליטורגית נפרשים המאפיינים השונים של רז הפסחא – לעתים בזיקה ללוח השנה היהודי. חג הפסחא הוא "חג כל החגים", שבו אנו חוגגים את רזי תחייתו של המשיח. החגים הבאים בחשיבותם הם אלה הקשורים בהתגלמותו של ישוע (חג הבשורה, חג המולד וחג ההתגלות). זיכרון המרטירים והקדושים מעיד על רז הפסחא – באלה שסבלו והתפארו עם המשיח, ומציג אותם כדוגמה ומופת לאמונה.</p> <p>12. היכן אנחנו לוקחים חלק בליטורגיה? עבודת האלוהים של הברית החדשה "פרוץ וּבְאַמְת" – אינה קשורה למקום אחד מסוים: כל העולם מקודש. נוצרים בונים כנסיות ומבנים לעבודת קודש היכן שניתן – ואלה משקפים יופי ומסמנים את קיומה של הכנסייה / קיומם של המאמינים שחיים שם. לכנסייה יש משמעות אסכטולוגית (הקשורה לאחרית הימים): כדי להיכנס אליה עלינו לחצות מפתח, המסמל מעבר מעולם החטא אל עולם החיים החדשים.</p> <p>13. חשוב ביותר שנכין את עצמנו לפגישה עם מלכנו בליטורגיה:</p> <p>א. הכנת ליבנו באמצעות חזרה בתשובה והתעוררות האמונה</p> <p>ב. צום של שעה לפני סעודת האדון</p> <p>ג. קבלת לחם הקודש במצב של חסד (ללא חטא חמור על המצפון)</p> <p>ד. הפיכת הליטורגיה לחלק מחיי היום יום שלנו</p>	<p>קכ"ק 1167–1166</p> <p>קכ"ק 1173–1168</p> <p>קכ"ק 1178–1174</p> <p>קכ"ק 1773–1667</p> <p>קכ"ק 1173–1168</p> <p>קכ"ק 1186–1179</p> <p>קכ"ק 1098</p>
---	--

שאלות לדיון

1. מדוע הליטורגיה היא יותר מ"סתם" התכנסות של אנשים?
2. מהו תפקידה בפולחן של כל אחת מהדמויות בשילוש הקדוש?
3. כיצד מאחדת אותנו התפילה הליטורגית של הכנסייה?
4. כיצד עוזר לנו הפולחן להישאר ממוקדים בשליחותנו?